

prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Florești (M.Nicorici)
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (A.Corcenco, D.Stănilă, D.Corolevschi)

ÎNCHEIERE

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Țurcanu Maria,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Baza de aviație a
Ministerului Apărării a Republicii Moldova împotriva Mariei Țurcan cu privire la
obligarea legalizării folosirii apartamentului de serviciu și încasarea datoriei pentru
serviciile comunale,

împotriva deciziei din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți prin care a fost
respins apelul declarat de Țurcanu Maria și a fost menținută hotărârea din 21 martie
2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești,

c o n s t a t ă:

La data de 03 octombrie 2017 Baza de Aviație a Ministerului Apărării a RM (în
continuare Baza de Aviație) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Mariei
Țurcan cu privire la obligarea legalizării folosirii apartamentului de serviciu și
încasarea datoriei pentru serviciile comunale.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, conform Decretului Președintelui
Republicii Moldova din 18 martie 1992, blocurile locative de pe teritoriul Bazei de
Aviație au fost transmise la balanța unității militare. Toate blocurile au fost
înregistrate în registrul bunurilor imobile ale Ministerului Apărării și predate în
gestiunea Bazei de Aviație cu statut de apartamente de serviciu, fapt confirmat prin
certificatul nr. 70/1526 din 26 noiembrie 2014.

De către reprezentanții Departamentului Dotări a Ministerului Apărării, au fost
depistate un șir de abateri de la cadrul legal privind legalitatea repartizării și deținerii
spațiului locativ de către locatarii blocurilor dislocate și aflate în gestiunea Bazei de
Aviație. Astfel, una din abaterile constatate a fost deținerea apartamentelor de serviciu
de către locatari fără careva acte care ar confirma legalitatea folosirii acestora, unul
dintre aceștia fiind Țurcan Maria locatar al apartamentului nr.XXXXX, care din
motive neîntemeiate nu dorește să depună actele necesare pentru legalizarea și
utilizarea în continuare a locuinței de serviciu.

A relatat reclamantul că au fost întreprinse toate măsurile posibile pentru a aduce la cunoștință Mariei Țurcan despre necesitatea prezentării documentelor solicitate și încheierea contractului de locațiune pentru folosirea legală a spațiului locativ de serviciu.

A indicat că apartamentul menționat a fost repartizat pârâtei în perioada când activa prin contract ca militar al Bazei de Aviație, la moment fiind pensionară în rezervă. Deoarece pârâta după ce a trecut în rezervă nu a fost asigurată cu spațiu locativ de către Ministerul Apărării, conform prevederilor legale de până la modificare, acesteia i s-a permis folosirea spațiului locativ de serviciu însă urma să încheie un contract de locațiune.

A relatat reclamantul că pârâta până la moment nu a prezentat actele solicitate și nu a încheiat contractul de locațiune conform prevederilor legale, utilizarea în continuare a apartamentului se consideră ilegală.

Reclamantul mai indică că Țurcan Maria locuiește permanent pe adresa indicată și beneficiază de serviciile comunale prestate, dar refuză nejustificat achitarea acestora. Ca urmare, datoria totală pentru serviciile comunale prestate (livrarea apei, serviciul de gestiune, transportarea deșeurilor, deservirea blocului locativ) constituie suma de 8274,33 de lei la situația de 01 septembrie 2017. Pârâta deși a primit preîntâmpinări repetate din partea gestionarului blocului locativ nu s-a conformat solicitărilor.

A solicitat reclamantul să fie obligată Țurcan Maria să legalizeze traiul în spațiul locativ de serviciu deținut, prin încheierea contractului de locațiune sau în caz de refuz să elibereze apartamentul; să fie dispusă încasarea de la Țurcan Maria în beneficiul Bazei de Aviație a datoriei pentru serviciile comunale în sumă de 8274, 33 de lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea din 21 martie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Florești s-a admis parțial acțiunea, s-a încasat de la Țurcan Maria datoria pentru serviciile comunale în sumă de 8274,33 lei. S-a încasat de la Țurcan Maria în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 248,22 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Țurcanu Maria și a fost menținută hotărârea din 21 martie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Florești.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că conformt p.10 din Regulamentul cu privire la modul de acordare a locuințelor de serviciu administrate de către Ministerul Apărării și unitățile militare ale Armatei Naționale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.874 din 22 decembrie 2015 (nr.347-360 din 25 decembrie 2015), instalarea persoanei și a membrilor familiei lui în locuința de serviciu se face în termen de până la 15 zile de la data eliberării ordinului de repartiție și încheierea contractului de locațiune, cu întocmirea actului de predare-primire a locuinței, în 2 exemplare, câte unul pentru fiecare parte (anexele nr.2, nr.3 și nr.4 la prezentul Regulament).

Instanța de apel a menționat că prin lege și actele normative este prevăzut expres că locatorul poate transmite, iar locatarul primi în folosință locuința de serviciu doar în temeiul contractului de locațiune, iar la caz apelantul refuză încheierea contractului.

Astfel, instanța de apel a considerat imposibil de a o obliga pe Țurcan Maria la încheierea unui astfel de contract, fiind opozabile consecințele prevăzute la art.22 din Legea cu privire la locuințe, din care motiv cererea reclamantului privind obligarea pârâtei de a legaliza traiul în spațiul locativ de serviciu prin încheierea contractului de locațiune asupra apartamentului nr.XXXXXX, a fost respinsă.

Instanța de apel a concluzionat că în urma evaluării avizelor de plată (f.d.32-35, 48-53, 62) s-a constatat că calculele efectuate pentru chirie, deservirea blocurilor, cheltuielile administrative, evacuarea deșeurilor, iluminarea blocului corespund tarifelor stabilite în coraport cu suprafața locativă folosită de pârâta-apelantă și numărul de persoane care au viza de reședință în imobil, din care motiv instanța a admis cererea în partea încasării cheltuielilor cu privire la serviciile comunale.

La 03 septembrie 2018, Țurcan Maria a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 07 iunie 2018.

Recurenta a recepționat decizia instanței de apel la data de 28 iunie 2018.

Astfel, recursul declarat la 03 septembrie 2018 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Țurcan Maria este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Țurcan Maria, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Țurcan Maria, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Țurcan Maria.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru